

Абонаментъ:
За година 15 л.
„ 6 м-ца 8 „
Броя 20 ст.
Ръкопни назадъ
не се връщатъ.
Всяко
въ прѣдплата.

ПРАВДА

Обявления
Гармонденъ редъ
2 лева.
Реклами
по споразумѣние.
Присл. обявления
10 ст. на дума.
Ул. Полицейска
№ 249.

Урежда Редакционенъ К-тъ.

Излиза 3 пѣти седмично.

Г-ца Въскресия Добри Стоянова

и
Димитръ Цветковъ

ж. п. чиновникъ

отнчани на 19 Януарий 1919 год.

Ямболъ

Буразъ

ТЪРГОВЦИ!

Рекламирайте въ в. „Правда“, който е най-разпространения вѣстникъ въ окръга. Само въ града се пласира въ 1200 броя.

Умоляватъ се редакциитѣ на вѣстниците и списанията да ни изпрацатъ въ замѣна своитѣ издания.

Отъ идния брой „Правда“ нѣма да се продава на ржка, понеже нѣмаме смѣтка. Желаящитѣ да го получаватъ нека се абониратъ чрезъ агентитѣ или направо въ редакцията.

ХОТЕЛЪ „ЦЕНТРАЛЪ“ съ най-добри заредена гостилница първокачествени балкански бѣли вина, гроздовъ пелинъ, най-добри Сливенски черни вина. Винаги се намира за проданъ отъ всички видове цигари и тютюнъ.

Гербови и пощенски марки, отворени писма, разни нотариални актове и пр.

Съдържатели: Д. Сомовъ & П. Мундровъ.

Д-ръ С. МАНОЛОВЪ

приема болни по вътрѣшни и дѣтски болѣсти, микроскопическо изслѣждане на кръвъ, лой, храчки и др. лѣкуване съ 60 б.

Улица Хаджи Махмудова, срѣщу аптека С. Кебеджиевъ. 2 — 2

2 КЖЩИ — около Людцкановитѣ дюкени едната съ 4 стаи и кухня и другата съ 2 стаи се даватъ подъ наемъ. Споразумение въ редакцията. 1 — 1

МОДЕРНА ГОСТИЛНИЦА

НОВА БЪЛГАРИЯ

(до хотелъ „Свобода“)

на Анастасъ Николовъ. извѣстенъ дългогодишенъ майсторъ готвачъ въ клубове, болници и пр.

Приготовлаватъ се: разни видове ястия съ изряденъ вкусъ и примѣрна чистота.

Всѣка заранъ чорба или пача за закуска.

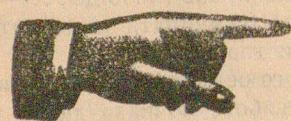
За опитъ пари не взема.

Важно! Важно! Важно!

Съобщавамъ, че имамъ за продавъ:

Харари, бризенти, вѣхти шинели, куртки, панталони, фуражки, флавели, ризи, гащи, чорапи, чаршафи отъ българско платно (малко употребявани); меко и твърдо желѣзо около 20 тона, които продавамъ на най-явности цѣни въ днешно врѣме.

Петко Динчевъ
до Ковъ-бана, № 186.

Искате ли да си запазите краката отъ влага, поставете на обувката реномиранитѣ каучукови

ШВЕДСКИ ПОДМЕТКИ

които по трайностъ не отстъпватъ на гъона и се коватъ както обинновенитѣ.

Намиратъ се за проданъ при Д. Ил. Русчевъ — Сливенъ.

За цензурата.

Свободата на печата, събранята и сдружаванията сж условията, които характеризиратъ днесъ една модерна демократическа държава. Тази свобода се явява като sine qua non за правилното политико-културно развитие на всѣка нация. Както въздухътъ и свѣтлината сж необходими условия за живота на всѣки човѣшки индивидъ, така сжщо и тая свобода е необходимо условие за живота на съвременната правова — парламентарна държава съ нейнитѣ демократични институти. Великата френска революция е, която провъзгласи тържествено правата на човѣка и освѣти свободата на човѣшката мисль, задушавана до тогава отъ срѣдновековнитѣ порядки. Отъ тогава се измина много врѣме и провъзгласенитѣ отъ революцията свѣщенни принципи не можаха намѣрятъ своето истинско приложение въ общественния животъ. Господствующитѣ класи въ различнитѣ страни, ръководени отъ своитѣ егоистични интереси, различно сж схващали свободата на мисльта и печата и сж я прилагали sui generis, като сж задушвали мисльта и словото на всѣко надигающе се прогресивно общественно течение, което е носило на своето знаме лозунги и разбирания, нехармонизиращи съ тия на господствующитѣ.

Нашата конституция съ своитѣ постановления, може да се каже, че е една отъ най-демократичнитѣ. Тя ясно и категорично подчертава свободата на печата въ чл. 79, който текстурално гласи: „Печатътъ е свободенъ. Никаква цензура не се допуца, сжщо и никакъвъ залогъ не се иска отъ писателитѣ, издателитѣ и печатаритѣ. Когато писателитѣ е познатъ и живее въ царството, издателитѣ, печатаритѣ и раздавачитѣ нѣма да се прѣсѣдватъ“. Отъ текста на цитирания членъ е явно, че свободата на печата не може да бжде прѣмахната не само въ нормално врѣме, но даже и въ случай на война и военно положение. Но въпрѣки тая яснота на конституцията нашитѣ управляущи партии по единъ най-флагрантенъ начинъ сж потъпквали систематично тия основни правдини, мотивирайки своитѣ безакония съ стереотипната фраза, че „върховнитѣ интереси на отечеството диктували тоза“. Радославовата хайдушка банда, т. е. правителство, бѣ наложила една такава цензура, на която биха завидѣли съ право и най-прононсиранитѣ черносотници на покойния ба-

тющка Николай II. За Радославова цензурата бѣ една черна мантия, задъ която се прикриваха всички гешефти, безакония, кражби и пр., вършени отъ разни политически зигомари и безбройно число патентовани патриоти. Но Радославовъ се срина отъ политическата сцена подъ тежестта на своитѣ велики прѣгрѣшения, които ше пълнятъ тъмнитѣ страници на нашата нещастна история. Днесъ начело на управлението стоятъ шестъ партии, които навсѣкдѣ рекламиратъ своята „демократична политика“, която напълно изразявала народнитѣ тежвения и идеали. И какво виждаме. Цензурата върху печата вмѣсто да бжде прѣмахната продължава да сжществува и става отъ день на день по драконовска. Почваха да се цензуриратъ и унищожаватъ съвсѣмъ невинни статии и пасажи, като даже нѣкои невежи цензори, които злата сждба имъ е повѣрила една такава „деликатна длъжностъ“, цензуриратъ по единъ достоенъ начинъ, че хемъ да плачешъ, хемъ да се смѣешъ. Единствения критерий, който ги ръководи при цензурирането е „личното усмотрение“. — Това, което ми е приятно ше го оставя, а това, което не е ше го залича. — Сжщо като оня азиатски сатрапъ, който всичко написано отъ неговитѣ сановници е унищожавалъ, тѣй като корана е съдържалъ всичко и нѣмало нужда да се пише повече. Това е пълно своеволие и най-тежко погазване на конституцията. Кжкъ останаха громкитѣ декларации на днесъ управляущитѣ партии, че ше прѣмахнатъ цензурата на печата и ще дадатъ пълна свобода на словото и събрацията, като по такъвъ начинъ щѣли да закрѣпятъ конституционно-парламентарния режимъ и заздравятъ ранитѣ на нещастното отечество. Или това бѣха само примамливи приказки, цѣлящи да зашемадятъ съзнанието на българския народъ. Сигурно правителството си въобразява, че върши едно народополезно дѣло, като задушва съ своята цензура свободата на печата. Не! То върши едно прѣстѣпление и безаконие спрѣмо народнитѣ интереси, за което ше отговаря единъ день прѣдъ възмутения български народъ. Цензурата надъ печата е изживѣла своето врѣме и трѣбва да бжде вече прѣмахната. Въ противенъ случай управляущитѣ ще поженятъ такава, каквото сж посѣли.

Rira bien qui rira dernier.

Синема Театъръ „Зора“

ПЕТЪКЪ, СЪБОТА и НЕДЪЛЯ

ТРОГАТЕЛНОСТЪ

Възвишенъ трагизъм. Рекордъ на всички досегашни кинематографически картини.

СПАРТАКЪ

Водителя и освободителя на римскитѣ роби.

Най-потрѣбающа и силна историческа картина изъ епохата на римското величие, въ която взематъ участие повече отъ 20000 лица.

9 голѣми части. По-силна отъ Камогрядеши.

Слѣдъ нея ще се даде =

Любовта е моя животъ, тя е и моя смъртъ

ТЪМНИ СТРАНИЦИ.

Прѣвъ войната, по поводъ на на подадено отъ тютюнопродавачитѣ заявление, до финансовото М-ство, за продаване отъ тютюневата къща Т. Д. Кършевъ и Синъ тютюнъ на по-високи отъ опрѣдѣленитѣ цѣни, съ което се реализираха огромни печалби, стана разслѣждане отъ Финансовото Управление и тази спекулация се установи по-единъ несъмненъ начинъ. Независито отъ горното продаваха се II кач. цигари и III кач. тютюнъ на ухо, разбира се, защо...

Искаме да знаемъ, какъ погледна на това Финанс. М-ство, защото тази прѣстѣпна спекулация се вършеше за смѣтка на консулаторитѣ и войницитѣ на фронта, които купуваха цигари по 8-10 лева, а пакетъ тютюнъ по единъ левъ?

Цигарски книжки сѣ пристигнали въ града на една тукашна търговска къща, а такива не се даватъ на тютюнопродавачитѣ. Изглежда, че и съ тѣхъ се спекулира, понеже раз-

ни контрабандисти ги продаватъ по 1 левъ тестето. Говори се даже, че отъ тия книжки е дадена една каса на акционния агентъ за да спочели и тѣй нѣкой другъ левъ.

Сега има акцизенъ ревизоръ въ грача ни, нека провери това.

Отъ Анхиало ни се съобщава, че нѣкой си х. Тодоръ отъ Сливенъ, прѣди единъ мѣс е закаралъ 2 каруци съ фабрикански платове които разпродавъ въ Анхиало и с. Дуутлий, заедно съ каруцатѣ и конетѣ.

Отъ коя ли фабрика ще да сѣж контробандарани? Изглежда, че делегатитѣ спятъ или пѣкъ сѣ ортаци съ фабрикантитѣ.

Комитетскитѣ ревизори сѣ открили въ хамбаря на Юдачо Соревъ около 2000 кил. брашно, храна, арпа, къосле и пр. Много заинтересовани има по тая контрабанда. Ний сѣ най-голѣмо внимаване ще слѣдимъ развоая на работата.

ше на нейния пѣтъ, се рушене и стенѣше подъ нейнитѣ страшни мускули...

Като епидемия нападна гордостъ и всичко изпълни съ своя духъ, възпламени съ своитѣ капризи... И у всички изведнажъ се появи желание да постѣпватъ на пукъ... Да дразнятъ онова, което обича спокойствието и отиди... Да докаратъ студъ на ония, които изпитватъ топлина, и да сгрѣватъ ония, на които е студено.. Да прѣвърнатъ морето въ суша, а сушата въ море... Животътъ изкочи отъ редситѣ и скачаще и се носѣше като ураганъ, дяволъ знае кждѣ... Страхливо се притаи всичко, което търгува, измѣрва и прѣтегля... всичко, което звѣнти съ раждасалитѣ ключове и позелѣнитѣ монети... Само безкрайнитѣ черни вълни отъ хора се мѣкнеха и шумѣха въ широкитѣ студени улици... А отпрѣдъ имъ се носѣше и величествено размахваше съ крилѣ освободената, дива гордостъ...

— Треперете, треперете!

Черна, гореща лѣтна нощъ прилична на драконъ, поплѣзъ отъ степта и тежко легна надъ морето и града, който като че ли бѣше прилѣпналъ къмъ полегатия брѣгъ... Обезсилено отъ горещината, широко, широко се разпрострѣ морето върѣдъ гнетущата тъмнина и едва-

КОМИТЕТСКИ.

Сегисъ-тогиса комитетата раздава риба, на населението. Добрѣ е да се раздава правилно и да се гледа всѣко сѣмейство да получи по веднажъ и слѣдъ като се изредятъ всички, тогава да се повтори, защото има случаи когато мнозина не сѣ получили риба ни веднажъ, други да се възползватъ втори пѣтъ.

Обърнехме вниманието веднажъ че хлѣбаритѣ вадятъ суровъ хлѣба, за да дохожда на тегло, обаче изглежда, че ревизоритѣ не сториха нищо въ това направление.

Това най-вече се случва по фурнитѣ въ Ново-село и градския часовникъ, гдѣто трѣбва по-голѣма бдителностъ.

Тѣзи дни комитетскитѣ ревизори развиватъ голѣма дѣятелностъ по откриване на контрабандирани храни и други съестни отъ първа необходимостъ припаси и др. материали. Най-вече такива се откриватъ въ офицерскитѣ сѣмейства или пѣкъ на запасни такива. А такива ще се намѣрятъ въ повечето офицески и военно-чиновнически сѣмейства, особено въ ин-

тенданцатѣ, стига да се прѣдприеме една по щателна ревизия.

Комитетата е издалъ заповѣдъ, щото до 25 тога да се повърнатъ всички излишни хлѣбни купони и да се деклариратъ наличнитѣ храни въ домакинствата, за да имъ се отнематъ купонитѣ. На 26 сѣщия отъ 8-10 часа сутринята ще се извърши обща проверка на домакинствата отъ 250 комисии. Не съобразившитѣ ще бждатъ записани въ черния списъкъ и ще имъ се съставятъ актове. Ще видимъ резултата.

Миналата седмица, Прѣседателя на комитетата Д-ръ А. Петровъ и делегата при сѣщия, Спасъ Донковъ, говориха по положението на прѣхраната въ района на комитетата. Тѣ я прѣдставиха за застрашена и отиравиха апелъ къмъ гражданитѣ да се притекатъ ни помощъ, като повърнатъ купонитѣ, ония отъ тѣхъ, които иматъ храни и отпихатъ отъ картитѣ записанитѣ въ повече членове, като по такъвъ начинъ се нямали дневния разходъ на храната. Споредъ нашитѣ свѣдѣния на този апелъ сѣж се отзоваали повече отъ 2500 граждани, които повърнали хлѣбнитѣ купони.

ТЕАТЪРЪ И МУЗИКА.

(„Младостъ — Нерадостъ“ — елегия отъ г. Мих Тодоровъ).

Не трѣбва да се прѣмѣлчи за новата творба на Г-нъ Михайлъ Тодоровъ „Младостъ-Нерадостъ“, елегия за сопранъ или теноръ съ съпроводъ на пиано.

Текстътъ на елегията е написанъ въ народенъ духъ и възрѣва любовта на Герчо съ „слънчева сестра“ Милена.

Композицията е пѣсенъ отъ двѣ мелодични, лесно изпълними части, съ повторение на първата.

Мотивътъ на първата частъ е оригиналенъ, чисто народенъ.

Съпроводитѣ пианото е най-разнообразенъ, състоящъ се отъ алтеровани акорди, контрапунктъ, имитиране на мотиви и фрази.

Втората частъ е пропита съ дълбока тѣга. Тя е написана въ такава мнѣборна тоналностъ, която най-дълбоко изразява тѣгата. Първитѣ тактове отъ „espressivo“ то сѣж задушевна, тиха, монотонна тѣга, за да отиде тутакси въ forte и свърши още по печално. Си бемолътъ въ тая частъ е трудно изпълнимъ отъ обикновени

пѣвци. Композицията е написана за специални гласови регистри, което ясно личи въ думитѣ „Елегия за сопрано или теноръ“.

Съпроводитѣ на пианото въ тая частъ, особено въ басѣтъ, въ своята монотонностъ напълно изразява тѣгата, за да отиде при „forte“-то въ унисонъ съ пѣненето.

Слѣдва повторение на първата частъ съ различенъ съпроводъ отъ тоя на първата. Композицията завършва съ нѣколкото такта въ пианото.

Съ тая си композиция — г. Михайлъ Тодоровъ за лишенъ пѣтъ показва, че е вѣщъ майсторъ въ областта на композицията. Надѣвамъ се, че скоро той ще излѣзе съ още по-хубаво творение прѣдъ музикалния свѣтъ.

Едно отраднo явление въ нашия градъ е дѣйността на любителската театрална група, която си поставя, първо, за неопострѣдствена задача да изнася на нашата сцена редъ пиеси отъ българската и чуждестранна драматична литература и второ, сфор-

едва, ни живи, ни мъртви, дишаха неговитѣ атласни гърди...

Поразенъ отъ уплахата, безъ свѣтлина, градътъ замрѣ съ своитѣ хиляди сиви здания на високия морски брѣгъ, въ най-гѣстата тъмнина — и не може да се разбуди... Той изгледаше като закѣсенѣлъ, блуждающъ пѣтникъ, у когото е изгасналъ фенера срѣдъ пустинния пѣтъ...

И всѣчки силно поисканъ да направятъ нѣщо противно на нощта.. Да раздразнятъ ситата тъмнина, която гѣй тежко и увѣрено е прядушила морето и града.

— Огнь! — загърмѣ тълната отъ единия край.

— Палете... — повтаряше тълпата отъ другия брѣгъ.

— Палете!... палете!... палете!..

Мръсно отаратително, лѣнливо дрѣме нефтяното пристанище. Половината му лежи въ жълтия крайбрѣженъ пѣськъ, половината въ играещата вода на морето...

И цѣлъ той е покритъ съ гѣста изгнила плѣсенъ и всѣчки тѣпи, мрачни здания, които се тручатъ наоколо му, гѣсто сѣж напани съ сажда и омърсени.

Той е приличенъ на грамадно пълзеще животно, което, затлѣстѣло, се е задѣгнало отъ апоплексия и сѣ глава и сѣ лапи се е хвърлило отъ високия брѣгъ въ морето...

И постоянна задушлива воня излиза отъ неговото изгнило тѣло... Когато вълнитѣ морски, прѣскочили прѣвъ водовъртежа, го достигатъ, тѣ ставатъ кални отъ тлѣстата гнилъ и съ отврѣщение избѣгватъ отъ този омерзителенъ тругъ...

И когато лѣтния морски вѣтрецъ, напоенъ съ мириса на соль и акации, се понася и освѣжава пращния градъ и изгрива потѣта отъ всѣчки лица — той се отврѣща отъ това кално пристанище и избѣгва бърже, бърже, безъ да го освѣжи...

Но въ тази нощъ бѣше сждено, щото той, съ всичката своя калъ и нефтъ, да бжде като величественъ фейерверкъ на Гордостта и Свободата.

— Зналвайте! — загърмѣ въ единия край на пристанището, и жѣлтъ огньъ засвѣти тамъ.

— Палете!

И отново избухна огньъ на другия край...

— Още огньъ... още... — клочечеа изъ тъмнината човѣшкитѣ нетърпеливи гласове...

И много ослѣпително-червени пламенни стѣлбове почнаха да се издигатъ и да се тручатъ въ небото отъ всички страни на пристанището. Огненитѣ езици привѣтливо-поклѣщаха димящитѣ се, кждрави глави... Стѣлбоветѣ отъ пламъкъ се привѣт-

3. Шеймуръ.

ОГЪНЪ

(Поема).

Хората едни други дълго, дълго се угнетяваха и притискаха до самата земя.

Но въ всѣки човѣкъ дрѣме вѣчната гордостъ. Тя е заровена подъ дебелия броня на грубостта и развалата, заедно съ всѣчки неразвити сили на поробената душа.

Малко ще се прѣвие... повече ще прѣвие... но да умрѣ — никога не умира тя, великата гордостъ, докато кръвта кипи въ нашитѣ жили.

Защото заедно съ кипящата кръвтъя е останала въ насъ отъ онова отдалечено врѣме, когато човѣкъ още не бѣше обузданъ, като вихъръ и свободно и гордо е скачалъ по горитѣ и степитѣ...

И колкото повече тѣпчатъ гордостта на човѣка, тя толкова по-широко разпуца своитѣ орлови крилѣ.

И угнетявана дълги години, тя неочаквано се изправи и събори всичко, което спокойно и лѣнливо притискание нейнитѣ обезсилени крилѣ...

И свободна, и пинна отъ внезапно нахлулия свѣжъ въздухъ, тя се стремѣше ту нагорѣ, ту надолу... Съ единъ ударъ тя събаряше зданията: сѣ единъ мощенъ ударъ на крилетѣ си тя унищожаваше цѣли тълпи отъ живи същества... Всичко което стое-

мированието за въ бждаще на една чисто драматична трупа, като се привлекат за тая цѣль и нѣкои професионални артисти. Въ групата се подвизават доста опитни любители актьори, повечето отъ които прѣзъ връме на войната, подъ фирмата на „Воено-гражданския театрален комитетъ“ проняха една завидна театрална дѣйност. Това начинание е едно високо културно дѣло въ града ни, което трѣбва да намѣри моралната и материална поддрѣпка на всѣки милещъ за истинското изкуство и който схваща напълно голѣмото възпитателно и художествено значение на театра. Групата въ течение на театралния сезонъ ще изнесе единъ репертуаръ отъ художествено-идейни пиеси, като бждатъ поканени при първа възможностъ да гастролиратъ и нѣкои софийски артисти. Едно е лошо, че условията, било технически или материални, при които сж по-

ставени да работятъ тия скромни труженици сж извънредно тежки. Сцената на театръ „Зора“ е съвсѣмъ бѣдна откъмъ декорации, драперии, театрални реквизити, мебели и пр. и голѣма трудностъ прѣдставлява конструирането на известна сценична обстановка. Липсата на гардеробъ се явява сжщо една отъ сжществени-тѣ прѣчки за правилното прѣуспеване на театралната дѣйност. Не ще бжде злѣ читалището „Зора“, да се интересува по активно въ това отношение и набави поне по необходимитѣ нѣща за сцената. Напр., да поиска отъ тукашнитѣ военни нѣкои драперии, кресла и др. мебели, останали като плячка отъ войната и които се съхраняватъ, ако се не лѣжемъ, въ военния клубъ. Сжщо да поправятъ сжществующитѣ декорации или се нарисуватъ нѣкои крайно необходими комплекти. А това трѣбва да бжде направено.

СТИХОТВОРЕНИЯ.

Floida.

Вечери край Тунджа.

1.

Здрачъ моренъ припада надъ родни полета,
Позлата обгаря крайбрѣжни тополи; —
А сепватъ се звуци на пѣсенъ подета,
— То сѣкашъ, че нѣкой за нами се моли.

Свѣтулка проблѣсва и гасне срѣдъ мрака,
Катъ първи надежди на свидната младостъ.
А утрѣ, — ахъ, утрѣ! — какво ли ни чака?
Какво ли ни носи: — пакъ скръбъ или радостъ?...

2.

Умиратъ заритѣ, въ нерадостъ живѣли —
Умиратъ катъ днитѣ на моята Младостъ!
Азъ чакахъ те дълго съ съзли накшѣли —
Ти идешъ!... но носишъ ли моята Радостъ?!

Ти идешъ!... въ съзвуче на химни вечерни
Ти хамънъ самата, ти нѣса, ти Младостъ!
Азъ чакахъ те дълго във днитѣ безвѣрни:
Ти идешъ!... но носишъ ли моята Радостъ?!

Д. Во-шъ.

Сънъ, съ отворени очи...

По твоитѣ стѣпки
Азъ — хищникъ — безынецъ — вѣчно ще скитамъ,
Но... първи отъ тебе, азъ пръвъ ще изпитамъ
Блаженитѣ трѣпки
На прѣдбрачния грѣхъ!...

А ти с'безуменъ смѣхъ
Вѣгай!... Азъ слѣдъ тебе стѣрно ще се нося —
И въвъ изнемога

Нивга не ще скръстя рѣцѣ изтощень...
Пакъ ще си отградна — единъ мигъ блаженъ,
Ако ли не мога
Да си го изпрося!...

стругаха помежду си съ огнени рѣ-
костискания и неочаквано всички ог-
нѣове се прѣвѣрнаха, като влюбени и
почнаха да танцуватъ — безуменъ
огненъ танецъ върѣдъ черната нощъ
Огромниятъ пожаръ се отрази въ
черното огледало на морето... И
загрепера то, обезсилено, и широко
и изплашено разтвори очи, при вида
на такъвъ пламъкъ.
И подигнаха се разбуденитѣ въл-
ни и се понесоха бърже-бърже да
разнасятъ огнената вѣстъ по всички
тъмни жгли на водата... Вълна вър-
ху вълна блѣскаше искри, вѣтроветѣ
се привѣтствуваха съ огънь...
И тѣпли хора израстнаха отъ тъм-
нината и обкрѣжаха горящото при-
станище... И залѣни отъ червеника-
вия, треперливъ отблѣсъкъ на пожа-
ра и морето, хората изгубиха своя
обикновенъ простосмъртенъ изгледъ.
Като чудни сжщества отъ незнаенъ
свѣтъ — полуплѣтъ, полу огънь —
стояха тѣ наоколо... Като огнени
образи отъ нѣкой фантастична, страш-
на легенда трепѣха тѣхнитѣ очер-
тантя въ червеникавото кипище от-
ражение... Тѣхнитѣ лица горѣха
отъ жажда за отмѣщение... Гърдитѣ
имъ дишаха съ безумие... Тѣхнитѣ
сърдца трепѣха въ унисонъ съ от-
блѣсъцитѣ на морето...
— Ур-а-а! — привѣтствуваха тѣ
величественя фейерверкъ на гор-
достта и отмѣщението...

Отъ минута на минута растѣше
огъня и хвърляше на горѣ страшни
смолисти черни кжлбета на гжстъ
дямъ... Като обезумѣлъ се хвърля-
ше той върху стѣнитѣ на омърсени-
тѣ пристанищни постройкы — и въ
единъ мигъ ги украсяваше съ жълтъ
и червенъ пламъкъ... Съ горѣщи
цѣлувки будеше той въ отвратител-
нитѣ, тжли здания злия духъ на го-
рѣнияето... Дебелитѣ стѣни се раз-
пукваха и трошаха въ можшитѣ,
ослѣпителни негови пригрѣдки... Сто-
тини бѣчви, пълни съ нефтъ, отъ
неговия дѣхъ ежеминутно се разпук-
ваха съ неочаквано, широко „бамъ“
— и извирайки се въ дълги, димящи
се, червени ширити, хвърляше се до
самото небе...
Все по-широко и по-далече расти-
лаше тжжния огънь своитѣ страдал-
чески обятия... Напипваше, навж-
трѣ търсеше храна... Навеждаше се
къмъ ярко-освѣтеното море, изригва-
ше въ морето облаци сажди, прѣска-
ше грамадни нажежени езици — на-
право къмъ Бога...
И съвсѣмъ не се вѣрваше, че та-
кова плѣсенясало, тжпо, изгнило при-
станище може да крие толкова блѣ-
скава сила и да хвърли нагорѣ съ
такъвъ безуменъ смѣхъ.
— Т-р-р ахъ... срутиха се изго-
рѣлитѣ здания, — т-р-р ахъ...
— Бамъ, бамъ... — трепѣха бѣч-
ви и съ вѣодушевление, слѣнишката,

Хуморъ и Сатира.

1. Слѣдъ бръсненнето.

— Мжжтъ: Жена, като се об-
рѣсна сутринъ — чувствувамъ се 20
години по-младъ.

— Жената: Слушай, мжко, не би
ли било по-добрѣ, да се бръснешъ
вечеръ?

Въ класъ.

Учителтъ прѣдава урокъ и съ-
глежда една ученичка заспала на чи-
на. Извиква я на име и ѣ се скарва.

— Радке, ти можешъ при който
си искашъ учитель да спишъ, но при
менъ — не!

Той знае защо.

— Кажете, г-нѣ професоре, защо
носитѣ винаги два чадѣра завързани
единъ ъ другъ?

— Знаете ли, азъ съмъ ужасно
разсѣянъ и кога забравя нѣгдѣ еди-
ния чадѣръ, то ще ми остане другия.

2. Все едно.

— Гарсонъ, дай една бира!
— Каква бира желаетѣ тукашна
или Мюнхенска?

Все едно; донеси каква да е.
— И за назъ все едно: ние отъ
едно буре точимъ и двѣтѣ.

Утъла.

— Мжжтъ: Какъ, ти пакъ ли
нова шапка си си купила?

Жената: Успокой се, милички ти
скоро ще овѣтѣе.

Родове.

— Учителтъ: Пенчо, кажи ми
една дума отъ мжжки родъ.

— Ученикътъ: Волъ.
У-лътъ: Можешъ ли сжщата дума
да я кажешъ въ женски родъ?

— У-кътъ: Крава.
— У-лътъ: (ядосано) Седни!...

Въ училището.

— Учителтъ: Кажи ми, Иване,
защо се строятъ мостове?

— Ученикътъ: За да течатъ рѣ-
китѣ подъ тѣхъ.

Македонци

— А бре, Трайче, си чулъ ти,
ути зѣмлята се върти?

— Море шо си будала со будала,
бре Данче, кай се въртитѣ зѣмлята,
кѣшотъ со кукурузотъ на попотъ шо
не дѣотъ во мѣята ѡвлия, а мѣотъ
праздниотъ со мишкитѣ — во не-
говата?

Закъснѣло.

Казали на единъ младоженекъ,
чиято жена родила прѣди свадбата:

— Изглежда, че това раждане е
много рано — жена ти прѣбързала.

— О, не — отговорилъ младоже-
никътъ — раждането е на връме, но
вѣнчаването закъснѣ.

Невѣроятни работи.

Сливенскитѣ файтонджии сж рѣ-
шили за въ бждаще да взиматъ за
отиване и връщане до Керменлий 20,
а до Ямболъ 15 лева.

На Ивановъ-денъ вечерътъ у На-
нови сж готвили саздѣрма съ кисе-
ло зеле.

Кайзеръ Вилхелмъ телеграфически
е ангажиралъ отъ Шошлековъ кни-
гата, съ жълти корици, — „Опасно-
стѣта отъ Германското надшество“.

Единствения най-чистъ градъ въ
България е Сливенъ; — въ него калъ
нѣма.

На вменния си денъ — Ивановъ-
денъ — Ив. Начевъ не е пилъ нищо.

За въ бждаще ще има редовенъ
влакъ Сливенъ—Зимница.

Поради пристигналата въ града
газъ, цѣната на карбидъ спадна.

Сливенскитѣ фабриканти се отка-
зали да вършатъ контрабандна тър-
говия съ платове.

Оплакватъ ни се тукашнитѣ бо-
гаташи, които иматъ брашно, че по-
ради голѣмата навалица прѣдъ коми-
тета на прѣхраната, още не имъ ид-
валъ реда, за да си прѣдадатъ ку-
понитѣ за хлѣхъ.

Тѣзи дни контрабандиститѣ — тър-
говци ще иматъ събрание за органи-
зиране по ефикасно професията.

като че ли на подвигъ, се хвърляха
въ водата...
А олозеното море повтаряше вси-
чки огнени капризи на пожара... Прѣ-
ливаше се отъ кървавия пурпуръ на
свѣтло-жълтото злато... Огненитѣ
демони възстанаха отъ неговата чер-
на бездна и се клатѣха, отъ вълна
на вълна, и съ безгриженъ смѣхъ се
цѣлуваха съ огненитѣ нимфи...
А у хората отколѣ вече изчезна-
ха послѣднитѣ остатѣци отъ плѣтъ
и кръвъ... Огнени, огнени, пияни отъ
огънь и жадуващи огънь, тѣ скача-
ха около пожара и ревѣха съ изж-
пление:
— У-р-р-р-р-а!
— У-р-р-р-р-а! — шумѣше морето
съ своитѣ пламнали вълни...
И огънятъ страшно наведе къмъ
освѣтената земя своята кждрова, за-
димена глава...
Той гордо благодареше морето и
хората за тѣхнитѣ луди ржкоулѣ-
скания.
— Пазете се, пазете се! — разда-
доха се внезапно силни гласове...
— Цистерната скоро ще прѣсне...
Цистерната!
— Пазете се!
Всички здания отъ пристанището
и много сграчни постройкы стояха
вече покорни, полуизгорени, прѣдали
своитѣ дървета и камъни на огъня.
Само една гигантска, безумна ци-

стерна не искаше да се отладе.
Тежка, издута, навжсена, съ двай-
сетъ и петъ хиляди килограма нефтъ
въ металически тѣрбухъ, стоеше тя
въ самата срѣда на яркия огънь и не
се мърдаше отъ мѣстото си.
А раздразненитѣ огънь милваше
и обгрѣщаше отъ всички страни та-
зи мрачна цистерна. Той ѣ дижеше
и притискаше къмъ своитѣ горящи
гърди, присламчваше се къмъ нея,
като котка, гладѣше ѣ, угаждаше ѣ,
и прѣщейки, напешваше ѣ тайната:
— Хайде да се смѣемъ, да заго-
римъ наедно... Да станемъ едно ед-
но, едно...
Но дебелата цистерна мълчеше —
мрачна, черна — и като че ли упори-
то мислѣше:
— Вий дървени, каменни сгради,
изгорѣте до дѣно... А азъ съмъ же-
лѣзо и желѣзо ще си остана! И безд-
ната нефтъ, която крия въ себе си,
за нищо нѣма да пожертвувамъ прѣдъ
бога на огъня.
Но всички вече прѣдчувствуваха,
че това нѣма да се продължи така.
Чувствуваха се, какъ итъ двадесетъ
и петъ хиляди пуда нефтъ се създа-
ватъ газове и какъ тия газове на-
благатъ нагорѣ... и ето сега, ето
сега...
— Пазете се... пазете се... па-
зете се... — прѣдпазваха отъ вси-
чки страни мощни гласове...
И всички ночтително се хвърляха

СКОРПИОНИ.

Добрѣ ще бжде, ако директивѣ на кинематографитѣ въ градѣтѣ ни — „Зора“ и „Сатурн“ — подканятъ да посѣщаватъ театритѣ безъ шапки.

Защото: първо — посѣтителитѣ плащатъ, не за да видятъ голѣмитѣ тѣхни паларии и второ — театритѣ не сж нѣкакви: „Ренѣ де ла Модѣ“ или „Базарѣ де Луксѣ“, кждѣто дамитѣ да излагатъ своитѣ ново модни шапки.

Навсѣкждѣ другадѣ дамитѣ посѣщаватъ театритѣ безъ шапки; нека и въ Сливенѣ бжде така.

Въ Сливенѣ има нѣколко тютюневи фабрики, а гражданитѣ не могатъ да намѣрятъ цигари за пушене.

Въ градове близки до нашия — Ямболѣ, Бургасѣ и пр. — хората пушатъ, макаръ и малко скѣпичко, цигари отъ Сливенски фабрики.

Защо ли е, аждеба така?!...

Не ще ли е добрѣ, ако респективнитѣ власти въ Сливенѣ установятъ таблица на цѣнитѣ, които фойтонджитѣ трѣбва да взиматъ за прѣвозъ до Керменлий, Ямболѣ, банитѣ и обратно, като задължатъ всѣки фойтонджия да окачи въ фойтона си таблица съ цѣнитѣ за разнитѣ курсове.

Така е въ София, така е и другадѣ и мислимъ, че това трѣбваше да стане и безъ наша подкана, защото тѣй както е тръгнало, въ скоро врѣме фойтонджитѣ не само безъ

сапунъ, но и съ трюнонъ ще почнатъ да бръснятъ.

Въ България е обявена частична демобилизация и военното положение още не е вдигнато, което ще рече, че за реда, спокойствието и сигурността на гражданитѣ сж отговорни още военнитѣ власти.

Ето защо нужно е увеличение патрулнитѣ двойки нощѣ, защото при тая недостатъчностъ на полицаи и патрули, кражбитѣ, зачестили ношно врѣме въ градѣтѣ, скоро ще се прѣвърнатъ въ система и не е никакъ чудно, ако смѣлитѣ крадци скоро почнатъ и прѣвъ деня да вършатъ обираи.

Дяволски Зетѣ.

Братей вѣсти.

Вѣстниците. — Отъ 1 февруарий т. г. цѣната на ежедневницитѣ се увеличава отъ 10 на 20 ст.

България и мира. Споредъ вѣстницитѣ, на прѣдстоящата мирна конференция, България не ще участвува съ свои прѣдставители.

Уилсонъ, който скоро ще замине за Америка, прѣвъ пролѣтѣта пакъ ще се завърне въ Европа.

Хлѣба. Дирекцията е наредила, щото вървѣки увеличение цѣната на житото, тая на хлѣба да не се увеличава.

ОТЪ ТУКЪ — ОТЪ ТАМЪ.

Зимница. Противъ началника на тукашната гара Г. Сотировъ имаше подадено оплакване до Дирекцията на Желѣзницитѣ отъ 3 сжсѣдни общини още когато бѣха на власт либералитѣ, обаче що стана не се знае. Знае се само, че разни депутати тичаха много за да го задържатъ.

Този началникъ е много некоректенъ и арогантенъ спрѣмо своитѣ подчинени и спрѣмо търговцитѣ и пжтницитѣ.

Сжция употребяваше влагалешето за оборъ на кравата си, извѣстно врѣме.

Най послѣ нека ви се отговори, какво направи Н-ка съ намѣрената въ района на гарата махмудия (турска зкатна пара) отъ единъ пжтникъ и прѣдадена нему и що станаха вѣщитѣ вземани отъ войницитѣ при обиски имъ на гарата при завръщането имъ, — слѣдъ демобилизацията?

Ямболѣ. Въ нѣшия градъ контрабандата на закляния добитъкъ достигна голѣми размѣри. Нито кръвнина се събира отъ общини нито пжкъ се контролира закляния добитъкъ отъ ветеринарната властъ.

Отъ мѣсото на този добитъкъ се приготвяватъ соджуци и пастарма, които тоже по контрабанденъ начинъ се продаватъ. Това се върши най вече въ Суфларската махала и най-много добитъкъ се коли и контрабандира отъ касапитѣ: Митю Кючука и Митю Бояджиевъ които даже не скриватъ и кръвѣта отъ закляния добитъкъ която теча по улицитѣ. Това възмущава гражданитѣ твърдѣ много, а властѣта нехае.

Обръщаме вниманието на респективнитѣ власти.

Д-ръ Димовъ

се установи на частна практика въ г. Сливенѣ.

Приема болни.

назадъ, далече, далече отъ нажежената цистерна... Оставиха широко мѣсто за дивия пламъкъ, който скоро щѣше да избухне...

— Ето сега, — шепнѣха съ затаено дишане, — ето сега...

— Така, така... — трѣперѣха у всички страдалческитѣ и любопитни сърдца...

А коварниятъ огънь се милваше и се присламчваше прѣдъ издугата яка цистерна...

Внезапно земята затрепера...

Слѣдъ това никой не можеше да прѣдаде ясно това, което той чу въ нея минута... Като че ли гърмотевици бѣха се слѣли, като че ли дълбоко землетресение бѣше настъпило. Но когато хората се събудиха, тѣ видѣха, че нѣма нито море, нито брѣгове, нито небе... Всичко бѣше огънь, огънь, огънь... Всичко се прѣлива въ всевъзможни бои, отъ ясножълтата до куршумено червената, и клати развѣтитѣ, черни гриви димѣ...

... Не. Друго не може да бжде: небето съ земята сж се вѣнчали и съ огънь сж се осветили помежду си. — Ур-р-а-а! — изтрѣгна се отъ всички съ силенъ ентузиазъмъ.

И високо, високо надъ тъмния градъ се изви огънь, приличенъ на

знаме, и будеше, и зовѣше всички — на велика, ярка радостъ...

И увѣрено потеглиха отъ всички тъмни кжтчета нови тъмни хора, които по-рано бѣха се скрили отъ страхъ въ своитѣ защитени дупки...

Всички дойдоха да взематъ участие въ този гордъ празникъ, който съ такова безумие се празнува верѣдъ нощѣта.

— Ура! — привѣтствуваха всички огъня.

А когато човѣшкитѣ гласове за мягъ замълчаваха, чуваше се, какъ кипящето море хвърли на нажежения брѣгъ тържествени привѣтствия...

*

Тѣй се свърши празника на огъня. Но гордо и увѣрено догаряше разрушеното нефтѣно пристанище. Самотно допразнуваше то своя блѣстящъ празникъ. Самотно доизтъкваше то своята огнена легенда.

И оглеждайки се въ черното огледало на морето, кокетливо и замислено виеше своитѣ огнени кждри и все трѣщеше... и нѣщо тайнствено нашенваше...

И меко и плавно се плѣзгаха осветенитѣ вълни... Затаили дѣхъ, тѣ се прислушваха въ тържествения край на огнената легенда.

ХРОНИКА

Вѣнчални. Въ недѣля на 26 того ще се вѣнчае въ Сливенѣ, нашиятъ добрѣ приятелъ г. Н. Георгиевъ учителъ — художникъ съ Г-ца Марийка Кирова. Нашиѣ поздравления къмъ щастливата двойка.

Свадебни. Приятно ни е да съобщимъ, че въ Недѣля на 26 того въ църквата св. Никола, нашиятъ съгражданинъ г. Христо Петковъ гимназ. учителъ за г-ца Невенка Бостанджиева отъ г. Г. Орѣховица. Нашиѣ честитявания къмъ младоженцитѣ.

Въ читалището „Зора“ на 22 януарий н. г. се състоя събрание на прѣдставителитѣ на държавнитѣ и общински чиновници и служащи въ града и околията, въ което е влѣзла въ връзка съ съюза.

Тукашнитѣ широки социалисти щѣли да откриятъ въ недѣля на 26 того 9 ч. с., новонетия си клубъ, Щѣлъ да говори Сп. Донковъ.

Граждани се оплакватъ въ редакцията, че единъ отъ градскитѣ монтьори по водопровода често ги е обезпокоявалъ, подъ претексъ, че крантовитѣ на чешмитѣ имъ не се затваряли добрѣ или пжкъ, че сж развалени, като имъ прѣдлагалъ да ги поправа и по този начинъ да ги пооскуби добрѣ. Обръщаме вниманието на г. Кмета.

Весѣвѣстни граждани хвърлятъ помиятѣ и други мръсотии по улицитѣ, необезпокоявани отъ никого. Това се върши даже и на главната улица. Обръщаме вниманието на санитарнитѣ власти.

Печеливцитѣ Н-ра отъ томболатата, теглена на 14 того въ читалищния салонъ „Зора“ иматъ валидность до 15 мартъ т. г. Подканватъ се притежателитѣ на печеливщи билети да побързатъ съ получаването на прѣдметитѣ, които слѣдъ горната дата оставатъ въ полза на читалището.

Тукашната железничарска група има събрание на 19 того, въ което единодушно сж подкрѣпили акцията на съюза по новата класификация на чиновницитѣ.

На 18 того прѣвъ нощѣта е извършена кражба чрѣзъ взломъ въ общарницата на Ал. Ангеловъ мах. Попска и сж задигнати 11 чифта разни обуца. На сутринѣта, крадцитѣ: Иванъ Дочевъ и Нено Савовъ Шопа, бѣха заловени отъ ст. стражаръ Василъ Недевъ заедно съ откраднатитѣ обуца.

Извършени кражби. На 19 того вечерѣта, банда отъ четири души съ револьверни вистрѣли е нападнала фабриката на Н. Матѣвѣвъ — Сотиря и задигнала 3 пастафа платъ и 6 човала вълна, които натоварила на 3 катѣра и ги откарала въ града. Благодарение опитността на ст. пол. стражаръ Василъ Недевъ кражбата се открива на 22 с. м. и краденитѣ материали се намиратъ въ кжщитѣ на Г. Мицѣвѣ и Иванъ Метача, мах. Драгойчева, като се залавятъ и авторитѣ на кражбата: Добри Манчевъ, Атанасъ Георгиевъ, Юрданъ Бобовъ и Дим. Ив. Краевъ които бѣха арестувани веднага. Около тази кражба има задържани доста лица.

Друга кражба е извършена на 21 с. м., като сж изкарани отъ жгѣла на Пан. Божиловъ бакаленъ въ Гюрѣ-Чешме два бивола и отъ фурната му — всичкото брашно и единъ чифтъ нови обуца. Крадцитѣ не сж заловени.

Трета кражба е открита на 23 с. м. въ фабриката на Гиговъ, гдѣто прѣвъ празорца сж прѣхвърлени цѣви отъ прежда. Крадцитѣ заловени.

Четвърта кражба е открита въ държ. болница, отъ гдѣто сж откраднати нѣколко одеала и една грона нови вилици, намѣрени въ ключара на сжщата ст. под. Жеко...

Основа се въ Сливенѣ, клонъ на Българското дружество за миръ чрѣвъ съюзяване, което брой 50 члена. За настоятелство сж избрани: Ст. Гидиновъ за Прѣдседателъ, К. Илиевъ, Под-Прѣдседателъ и Д-ръ Дим. Саржановъ за Секретаръ — Касиеръ.

Получи се въ редакцията резолюция — протестъ на Сливенското окол. дружество „Инвалидъ“, която по нѣмане мѣсто, оставихме да помѣстимъ въ идния брой.

Започна се записването за VII-та година (1919) на списанието „Стопански Прѣгледъ и Домакинство“ което излиза подъ редакцията на г. Ал. Ст. Ценчевъ. Абонамента за година въ България е 8 лв., а за странство — 15 лв.

Сжщеврѣменно ще излиза прѣвъ 1919 г. и популярно-научната библиотека „Народенъ Университетъ“. Годишно 8—10 коли съ разнообразно и полезно четиво (Огъ тази библиотека, прѣпорччена отъ М-вото на Просвѣтѣта, това на Земи. и др. сж излѣзли вече, 20 № ра). Прѣдплата поне 5 лв.

Обявление

№ 6.

Настоятелството на църквата „Св. Димитрий“ въ гр. Сливенѣ, обявява на интересующитѣ се, че прѣвъ идущи мѣсець февруарий въ означенитѣ по-долу дни и часове ще се произведе търгъ въ църковната канцелария за отдаване подъ наемъ слѣднитѣ църковни дюкяни:

На 18 февруарий въ 2 часа слѣдъ обѣдъ:

1) Единъ дюкянъ № 155 на улица Аба-Пазаръ.

2) Четири дюкяна подъ №№ 15, 16, 17 и 18 на улица Полицейска, срѣщу Хотелъ Комерсиалъ.

Желающитѣ да наематъ тѣзи дюкяни, могатъ всѣкой работенъ денъ и часъ да видятъ поемнитѣ условия въ канцеларията на църквата „Св. Димитрий“.

Допуска се да вземе участие всѣки, който прѣдстави свидѣтелство че е български подданикъ и че се ползва съ граждански и политически права, съ изключение на тия, които не сж си уредили смѣткитѣ съ настоятелството по старитѣ наеми.

Залогъ за правоучастие въ търгѣтѣ е 5% върхъ първоначалната оцѣнка на всѣки дюкянъ отдѣлно.

Гр. Сливенѣ, 24 януарий 1919 г.

Отъ Настоятелството.

ОБЯВЛЕНИЕ

Съобщавамъ, че отъ 1 того открихъ комисино-прѣдставителската си кантора въ магазинъ на Лазаръ В. Кашлакѣйски, гдѣто приемамъ да завеждамъ и всѣкакви частни търговски счетоводства, срѣщу скромно възнаграждение.

Съ почитание:
Иосифъ Я. Асса.

Дружествена печатница „ТРУДЪ“ — Сливенѣ.